

IX kadencja

KANCELARIA SEJMU

Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

- **KOMISJI DO SPRAW PETYCJI**
(NR 113)
z dnia 10 maja 2022 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji do Spraw Petycji (nr 113)

10 maja 2022 r.

Komisja do Spraw Petycji, obradująca pod przewodnictwem posła **Sławomira Jana Piechoty (KO)**, przewodniczącego Komisji, zrealizowała następujący porządek dzienny:

- rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat nr 103 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/2161 z dnia 27 listopada 2019 r. zmieniającej dyrektywę Rady 93/13/EWG i dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady 98/6/WE, 2005/29/WE oraz 2011/83/UE w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 182 w sprawie dostępności utworów audiowizualnych dla osób z dysfunkcją narządu słuchu;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 190 w sprawie zmiany art. 227 ustawy z dnia 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 203 w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 210 w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej;
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny (Dz. U. z 2021 r. poz. 2345 ze zm.) w zakresie terminu ustania karalności przestępstw (BKSP-144-IX-565/22);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych (Dz. U. z 2019 r. poz. 1461) w zakresie ogłaszania tekstu jednolitego Konstytucji oraz aktów normatywnych z mocą ustawy (BKSP-144-IX-566/22);
- rozpatrzenie petycji w sprawie uchylenia art. 41 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008 ze zm.) (BKSP-144-IX-573/22);
- rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z dnia 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy (Dz. U. z 2019 r. poz. 1251 ze zm.) w zakresie wprowadzenia systemu zadaniowego czasu pracy inspektorów pracy (BKSP-144-IX-575/22).

W posiedzeniu udział wzięli: **Dominik Brodziak** zastępca dyrektora Departamentu Organizacji i Współpracy Międzynarodowej Krajowej Administracji Skarbowej Ministerstwa Finansów, **Małgorzata Dziemińska** zastępca głównego inspektora pracy Państwowej Inspekcji Pracy wraz ze współpracownikami, **Anna Kowalczyk-Markowska** zastępca dyrektora Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier Ministerstwa Finansów, **Aldona Wieczorek** zastępca dyrektora Departamentu Transportu Drogowego Ministerstwa Infrastruktury wraz ze współpracownikami, **Łukasz Wroński** dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wraz ze współpracownikami, **Maciej Zuławski** zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Majątku i Kadr Krajowej Administracji Skarbowej Ministerstwa Finansów, **Magda Jagiełłowicz** główny specjalista w Wydziale Prawa Medialnego Departamentu Mediów i Sektorów Kreatywnych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego oraz **Tomasz Kuszłejko** asystent przewodniczącego Komisji.

W posiedzeniu udział wzięli pracownicy Kancelarii Sejmu: **Kamil Micał** oraz **Małgorzata Nowak** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komunikacji Społecznej.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Szanowni państwo, witam. Otwieram 113. posiedzenie Komisji do Spraw Petycji. Przypominam, iż nadal nasze posiedzenia prowadzone są z wykorzystaniem środków umożliwiających zdalną komunikację. W tych warunkach chęć zabrania głosu można też zgłaszać na adres poczty elektronicznej Komisji albo poprzez odpowiednią aplikację. Przypominam także, że posłowie obecni na sali głosują przy pomocy urządzenia zespolonego z mikrofonem, a wówczas nie głosują w trybie zdalnym.

Na początek proszę panie i panów posłów o potwierdzenie udziału w posiedzeniu poprzez przyciśnięcie dowolnego przycisku w systemie do głosowania, a ja w tym czasie przedstawię projekt porządku naszego posiedzenia.

W punkcie pierwszym mamy – rozpatrzenie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat nr 103 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej z 27 listopada 2019 r. zmieniającej wcześniejsze dyrektywy w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta. W punkcie drugim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 182 w sprawie dostępności utworów audiowizualnych dla osób z dysfunkcją narządu słuchu. W punkcie trzecim – rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 190 w sprawie zmiany art. 227 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej. W punkcie czwartym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 203 w sprawie zmiany ustawy z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym. W punkcie piątym – rozpatrzenie odpowiedzi ministra finansów na dezyderat nr 210 w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej. W punkcie szóstym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 6 czerwca 1997 r. Kodeks karny w zakresie terminu ustania karalności przestępstw. W punkcie siódmym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych. W punkcie ósmym – rozpatrzenie petycji w sprawie uchylecia art. 41 ustawy z 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń. W punkcie dziewiątym – rozpatrzenie petycji w sprawie zmiany ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie wprowadzenia systemu zadaniowego czasu pracy inspektorów pracy.

Chciałem zapytać sekretariat – mamy kworum? Tak, sekretariat potwierdza, iż mamy kworum. Zatem mamy warunki, by skutecznie podejmować decyzje zgodnie z regulaminem Sejmu.

Czy wobec projektu porządku posiedzenia są uwagi? Nie słyszę. Zatem przystępujemy do jego realizacji.

Proszę o przedstawienie uzupełnionej odpowiedzi na dezyderat nr 103 skierowany do prezesa Rady Ministrów w sprawie transpozycji dyrektywy Parlamentu Europejskiego i Rady Unii Europejskiej w odniesieniu do lepszego egzekwowania i unowocześnienia unijnych przepisów dotyczących ochrony konsumenta. Kto przedstawi nam odpowiedź? Przedstawiciel UOKiK-u. Mamy panią Magdę na ekranie. Prosimy o połączenie.

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Łukasz Wroński:

Dzień dobry. Z tej strony Łukasz Wroński. Czy mnie słyhać?

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Słyhać pana. Możemy się dowiedzieć, jaką pan pełni funkcję?

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów UOKiK Łukasz Wroński:

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów UOKiK.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Proszę zatem o przedstawienie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów UOKiK Łukasz Wroński:

Powiem tylko króciutko, że aktualnie projekt implementacji dyrektywy Omnibus jest na etapie komisji prawniczej. Jesteśmy już po posiedzeniach komisji i staramy się, żeby ta ustawa weszła jak najszybciej w życie. Ustawa zawiera zarówno kwestie wynikające wprost z dyrektywy Omnibus, wzmacniające uprawnienia konsumentów, jak i również dodatkowe uprawnienia zwłaszcza wynikające z praktyki UOKiK-u na rynku polskim, dotyczące ochrony konsumentów poza lokalem przedsiębiorstwa, tak jak np. prawo odstąpienia od umów o świadczeniu usług zdrowotnych, definicję pokazu, zakaz zawierania umów finansowych na pokazach handlowych. Były to kwestie bardzo często podnoszone przez konsumentów i doczekały się wreszcie regulacji krajowej, która zakazuje tych nieuczciwych praktyk przedsiębiorców. To tyle z mojej strony.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Petycję referował pan przewodniczący Jacek Świat. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, bardzo wyczerpująca odpowiedź jest w uzupełnieniu. Chciałem tylko dopytać, kiedy trafi ten projekt do Sejmu? Ponieważ przypuszczam, że termin majowy jednak jest nierealny.

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów UOKiK Łukasz Wroński:

Tak, zakładamy, że projekt powinien trafić do Sejmu z Rady Ministrów w maju, najpóźniej w czerwcu br.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Dobrze. Dziękuję bardzo. Oczywiście proponuję przyjęcie odpowiedzi.

Dyrektor Departamentu Ochrony Zbiorowych Interesów Konsumentów UOKiK Łukasz Wroński:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zadać jakieś dodatkowe pytania? Czy przedstawić dodatkową uwagę? Nie slysze. Zatem jest rekomendacja, by przyjąć uzupełnioną odpowiedź. Czy wobec takiej rekomendacji są zastrzeżenia? Nie slysze. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Przechodzimy do punktu drugiego. W punkcie drugim proszę przedstawiciela ministra kultury i dziedzictwa narodowego o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 182 w sprawie dostępności utworów audiowizualnych dla osób z dysfunkcją narządu słuchu.

Główny specjalista w Wydziale Prawa Medialnego Departamentu Mediów i Sektorów Kreatywnych Ministerstwa Kultury i Dziedzictwa Narodowego Magda Jagiełłowicz:

Dzień dobry.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dzień dobry, witamy.

Główny specjalista w Wydziale Prawa Medialnego Departamentu Mediów i Sektorów Kreatywnych MKiDN Magda Jagiełłowicz:

Magda Jagiełłowicz z tej strony, główny specjalista w Wydziale Prawa Medialnego ministerstwa kultury. Chciałam może krótko, ponieważ tak jak udzieliliśmy odpowiedzi na nasz dezyderat, iż kwestia wielkości tłumacza migowego, jak również wszystkie kwestie techniczne związane z rodzajami udogodnień dla osób niepełnosprawnych w tej chwili po prostu będą uregulowane w kwestii... Teraz są uregulowane w stanowisku krajowej rady. Natomiast zdaje się, że krajowa rada obecnie jeszcze konsultuje rozporządzenie w sprawie udogodnień. Być może zasadne byłoby podniesienie tej kwestii do rozporządzenia. Natomiast sama ustawa o radiofonii i telewizji w tym zakresie będzie nowelizowana na pewno po roku 2025. Ponieważ z roku na rok teraz stopniowo zwiększamy udogodnienia zarówno w telewizji jak i w VOD i po prostu po 2025 r., kiedy przewodniczący Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji przedstawi główną informację co do stosowania tych udogodnień w praktyce, wówczas będziemy nowelizować ustawę w tym zakresie. I być może ta kwestia wtedy również mogłaby się w niej znaleźć. Natomiast w tej chwili wydaje się, żeby zachować pewną elastyczność tej regulacji, być może po prostu ta forma jaka jest teraz, jest jak najbardziej wskazana. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Petycję referowała pani poseł Małgorzata Prokop-Paczkowska. Pani poseł jeszcze nie zdołała do nas dotrzeć, ale pani poseł Anita Kucharska-Dziedzic jest upoważniona, żeby w imieniu pani poseł referent przedstawić stanowisko.

Poseł Anita Kucharska-Dziedzic (Lewica):

Pani poseł Prokop-Paczkowska uznała, że perspektywa kilku lat na wprowadzenie zmiany ustawowej nie jest satysfakcjonująca, więc być może byłaby możliwość wprowadzenia wcześniej pewnych udogodnień w formie rozporządzenia niż przy nowelizacji ustawy, jako że Krajowa Rada Radiofonii i Telewizji ma tutaj ustawową delegację do tworzenia takich rozporządzeń. Co zresztą też zostało, myślę, w pewnym sensie zasugerowane w odpowiedzi ministra, więc być może przekazanie materiałów Komisji, zarówno tej odpowiedzi i petycji do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji mogłoby zaskutkować rozwiązaniami w formie rozporządzenia. Tutaj pani Prokop-Paczkowska zaleciła mi, żeby oddać tę decyzję prezydium i Komisji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Czy ktoś z państwa chciałby przedstawić swoje uwagi? Nie słyszę. Myślę, że w tym zakresie dużo będzie się zmieniać w wyniku postępu technologicznego, że to jest czynnik, który ułatwi dostęp osobom niesłyszącym w sposób niekolidujący też z innymi odbiorcami. Ponieważ to nie jest prosta sprawa, to nie jest takie oczywiste dla innych odbiorców, którzy nie potrzebują tego typu wspomaganie, często zwłaszcza duże okienko tłumacza utrudnia odbiór programów, np. jeśli są to programy, w których ważnym elementem jest obraz. Na to też warto zwrócić uwagę. Zapewne, jeżeli jest to rozporządzenie i jest to rozporządzenie w gestii krajowej rady, to myślę, że należałoby konsekwentnie kierować tego typu postulaty do krajowej rady.

Zatem podsumowując, zgodnie ze stanowiskiem przedstawionym przez panią poseł, po pierwsze, proponuję przyjąć odpowiedź ministra kultury i dziedzictwa narodowego na dezyderat nr 182, a ponadto przekazać całość materiałów właśnie z rekomendacją Komisji do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji.

Czy wobec pierwszej rekomendacji są uwagi, by przyjąć odpowiedź? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź. Czy wobec rekomendacji, by skierować całość materiałów dotyczących tej sprawy do Krajowej Rady Radiofonii i Telewizji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja również w tym zakresie zaakceptowała rekomendację.

Dziękuję, pani poseł. Dziękuję, pani z ministerstwa.

Przechodzimy do kolejnego punktu. Proszę przedstawiciela ministra finansów o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 190 w sprawie zmiany art. 227 ustawy z 16 listopada 2016 r. o Krajowej Administracji Skarbowej.

Zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Majątku i Kadr Krajowej Administracji Skarbowej Ministerstwa Finansów Maciej Żuławski:

Dzień dobry. Panie przewodniczący, szanowni państwo, Maciej Żuławski, zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Majątku i Kadr Krajowej Administracji Skarbowej w Ministerstwie Finansów. Jeżeli chodzi o zmianę art. 227 ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, to generalnie ta odmienność nie wpływa negatywnie na warunki pełnienia służby przez funkcjonariusza Służby Celno-Skarbowej. Należy także zwrócić uwagę, że zarówno strona społeczna, jak i poszczególni pracodawcy nie zwracali uwagi na konieczność zmiany tego przepisu.

Jeżeli chodzi o samą organizację, to trzeba pamiętać, że Krajowa Administracja Skarbowa to nie tylko funkcjonariusze służby cywilno-skarbowej, a także rzesza pracowników cywilnych i też ze względów czysto organizacyjnych wydaje się, że taka zmiana nie musi nastąpić. Dlatego też, tak jak przedstawiliśmy w odpowiedzi na dezyderat nr 190, nie rekomendujemy zmiany tego przepisu. Dziękuję, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, panu dyrektorowi. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, myślę, że ta odpowiedź jest taka jak przewidywaliśmy. W związku z tym, myślę, że należy ją przyjąć, gdyż chyba jest to słuszna uwaga, że to raczej powinna być inicjatywa ze strony związków zawodowych albo też inicjatywa Ministerstwa Finansów. W związku z tym proponuję jednak przyjąć tę wypowiedź. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa ma uwagi do tej odpowiedzi, czy w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji by przyjąć odpowiedź Ministra Finansów są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła decyzję zgodną z rekomendacją.

W kolejnym punkcie ponownie proszę przedstawiciela Ministra Finansów o przedstawienie tym razem odpowiedzi na dezyderat nr 203 w sprawie zmiany ustawy z 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym.

Zastępca dyrektora Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier Ministerstwa Finansów Anna Kowalczyk-Markowska:

Panie przewodniczący, szanowna Komisjo, Anna Kowalczyk-Markowska zastępca dyrektora Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier. Poddaliśmy wnikliwej analizie postulaty zawarte w petycji i w naszej opinii przepisy art. 35 ust. 1 ustawy o podatku akcyzowym w sposób wystarczający implementują postanowienia dyrektywy rady 2007/74/WE. Nasza opinia jest w tym zakresie zgodna z opinią Biura Analiz Sejmowych. W opinii Ministerstwa Finansów nie ma zatem bezwzględnej potrzeby wprowadzenia zmian w ustawie o podatku akcyzowym definiującym niehandlowy charakter przywozu i dodanie warunku okazjonalności przy przywozie paliw. W tym zakresie do Ministerstwa Finansów ani do wskazywanych organów granicznych nie było żadnych wątpliwości przy stosowaniu tego przepisu.

Zgodnie z ustawą paliwo przywożone w baku może być zwolnione tylko w przypadku, gdy nie zostanie usunięte z pojazdu i nie zostanie magazynowane. Stąd, jeśli taka przesłanka nastąpi, musi być zapłacony od tego paliwa podatek akcyzowy, co jasno wskazuje na niehandlowy charakter przywozu paliwa w baku. Ze strony Ministerstwa Finansów nie rekomendujemy wprowadzenia zmian w ustawie o podatku akcyzowym w tym zakresie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani dyrektor. Petycję referował pan poseł Grzegorz Wojciechowski. Proszę o pana stanowisko.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, przede wszystkim dziękuję za wnikliwą analizę, bo chyba o to przede wszystkim chodzi autorowi petycji i nam, jeżeli się zwracamy, to po to, żeby została dokonana ta wnikliwa analiza. Oczywiście wynik tej analizy... Zresztą Biuro Analiz Sejmowych w podobnym tonie już wcześniej napisało swoją opinię. Myślę, że w tej chwili problem jest już znany ministerstwu i pewnie będzie dalej analizowany. Być może będzie to miało jakiś wpływ na przyszłe decyzje, ale w tym momencie proponuję przyjąć tę odpowiedź. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie. Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji, by przyjąć odpowiedź ministra finansów na dezyderat nr 203 są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź.

Dziękujemy, pani dyrektor.

Zastępca dyrektora Departamentu Podatku Akcyzowego i Podatku od Gier MF Anna Kowalczyk-Markowska:

Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Przechodzimy do kolejnego punktu. Ponownie proszę przedstawiciela ministra finansów, tym razem o przedstawienie odpowiedzi na dezyderat nr 210 w sprawie zasad powoływania kierowników jednostek organizacyjnych Krajowej Administracji Skarbowej.

Zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Majątku i Kadr Krajowej Administracji Skarbowej MF Maciej Żuławski:

Ponownie Maciej Żuławski, zastępca dyrektora Departamentu Budżetu, Majątku i Kadr Krajowej Administracji Skarbowej. Jeżeli chodzi o odpowiedź na dezyderat nr 210, czyli zasady powoływania czy obsadzania wyższych stanowisk w służbie cywilnej, to tutaj trzeba mieć na względzie przede wszystkim jedną rzecz, że stanowiska zarówno dyrektorów izb administracji skarbowej, jak i ich zastępców, naczelników urzędów skarbowych i ich zastępców, a także naczelników urzędów celno-skarbowych i ich zastępców są to wyższe stanowiska w służbie cywilnej, które regulowane są w odpowiednich przepisach tejże ustawy, tutaj dokładnie w art. 53a ustawy o służbie cywilnej. Skoro te stanowiska są wyższymi stanowiskami w służbie cywilnej, to nie tylko tutaj kwestia ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej wchodzi w grę, ale przede wszystkim ewentualne rozwiązania systemowe dla całej służby cywilnej.

Mianowicie sama ustawa o Krajowej Administracji Skarbowej na te stanowiska, czyli dyrektorów, naczelników ..., naczelników urzędów celno-skarbowych nakłada określone wymagania wynikające z przepisów ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej, a także m.in. czas pełnienia funkcji na tym stanowisku, które jest ograniczone do 5 lat w jednej jednostce organizacyjnej Krajowej Administracji Skarbowej. W tym wypadku, jeżeli to są wyższe stanowiska w służbie cywilnej, to tutaj mamy do zastosowania zasady, które kreuje szef służby cywilnej m.in. w zarządzeniu dotyczącym zarządzania zasobami ludzkimi w służbie cywilnej, czyli m.in. to, że przed powołaniem osoby na wyższe stanowisko trzeba sprawdzić wymagania zawarte w opisie stanowiska pracy czy też kompetencje kierownicze.

Wychodząc naprzeciw tym wymogom, względem między innymi naczelników urzędów skarbowych, wprowadziliśmy badanie metodą oceny zintegrowanej, czyli tzw. development center, który wskazuje pewne luki kompetencyjne w kierunku zarządzania zasobami ludzkimi. I też, co istotne, wyższe stanowiska w służbie cywilnej obsadzone są w drodze powołania. Dlatego też biorąc wszystkie argumenty za i przeciw nie rekomendujemy zmian ustawy o Krajowej Administracji Skarbowej w tym zakresie. Dziękuję, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu dyrektorowi. Petycję referował pan poseł Marcin Duszek. Natomiast nasz stały doradca wskazuje w swoim stanowisku, iż najważniejszym argumentem jest wskazanie na spójność między zasadami zatrudniania w KAS i w służbie cywilnej i realizacja postulatu zawartego w petycji zerwałaby tę spójność. Dlatego pan Krzysztof Pater rekomenduje przyjęcie odpowiedzi.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła odpowiedź ministra finansów na dezyderat nr 2010.

Przechodzimy do punktu szóstego. Bardzo proszę panią poseł Anitę Kucharską-Dziedzic o przedstawienie petycji w sprawie zmiany Kodeksu karnego w zakresie terminu ustania karalności przestępstw.

Posel Anita Kucharska-Dziedzic (Lewica):

Petycja dotyczy właściwie tylko jednej kategorii przestępstw, szpiegostwa. Autor petycji apeluje, żeby do Kodeksu karnego wprowadzić nowy zapis. W punkcie, którym karalność przestępstwa ustaje, jeżeli od czasu jego popełnienia upłynęło ileś lat, i tutaj określone są kategorie tego czasu. Przy zbrodni zabójstwa jest 60 lat, 40 lat przy innej zbrodni, 30 lat przedawnienia, gdy jest to występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 5 lat; 20 lat – gdy czyn stanowi występki zagrożony karą pozbawienia wolności przekraczającą 3 lata i 10 lat – gdy chodzi o pozostałe występki.

Autor petycji w tym punkcie chce dodać, że przestępstwa, czyny, o których mowa w art. 130 – tam jest właśnie przestępstwo szpiegostwa – nie przedawniają się w ogóle. Argumentacja autora petycji jest taka, że organy ścigania i wymiar sprawiedliwości w Polsce nie radzą sobie ze zbrodniami szpiegostwa. Tutaj pojawiają się dosyć kuriozalne stwierdzenia, że łysi generałowie sobie na wiele rzeczy pozwalają, że politycy są szczególnie sprawni w unikaniu karania za szpiegostwo, więc należałoby wspomóc system karny, zapewniając, że te zbrodnie się nie przedawnia, czyli nieuchronność kary będzie bardziej pewna. Pojawia się także argument dotyczący wieku, że przy tym przedawnieniu, które w tej chwili dla szpiegostwa obowiązuje 20 lat, to jest perspektywa, że ktoś dożyje tego przedawnienia. Chodziłoby o to, żeby takiej perspektywy nie miał.

Opinia prawna w sprawie petycji przywołuje Konstytucję, która nie czyni jakiegoś specjalnego ukłonu w stosunku do kwestii przedawnienia. Mówi jedynie, że zbrodnie przeciwko ludzkości i zbrodnie wojenne nie ulegają przedawnieniu. Autor petycji chciałby dołączyć przestępstwo szpiegostwa do tego katalogu nieprzedawniających się przestępstw, do zbrodni wojennych i do zbrodni przeciwko ludzkości.

Druga kwestia, którą wnosi autor petycji, czyli zakaz stosowania poręczenia majątkowego w przypadku szpiegostwa jest tutaj źle umieszczona i argumentowana. Dotyczy to raczej zmiany w Kodeksie postępowania karnego, a nie w samym Kodeksie karnym, ponieważ ten katalog zabezpieczeń jest oczywiście w Kodeksie postępowania karnego. Czyli argumentacja autora petycji jest taka, powiedziałabym, raczej polityczna niż prawna.

Trudno mi powiedzieć, na ile ona może być popularną w społeczeństwie, na ile by zyskała jakąś aprobatę społeczeństwa. Niemniej tutaj trudno, żeby zmiany w petycjach argumentować nieudolnością czy rozczarowaniem, efektywnością wymiaru sprawiedliwości.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani poseł. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w tej sprawie? Nie widzę.

Natomiast, szanowni państwo, w moim przekonaniu, to nie jest sprawa do trybu petycyjnego. To już są zbyt systemowe problemy i jak żeśmy to sobie kiedyś i wielokrotnie przypominali, są podstawowe tryby legislacyjne. Jest to projekt co najmniej piętnaściora posłów, projekt rządowy, projekt prezydencki, projekt obywatelski – to są te podstawowe tryby wnoszenia propozycji. Natomiast absolutnie nie powinniśmy działać w takim trybie, żeby poprzez petycje, które mają służyć korektom, uzupełnieniom, naprawom systemu, wprowadzać rozwiązania o tak zasadniczym charakterze i to pod presją tego, co się dzieje za naszą wschodnią granicą, czyli rosyjskiej napaści na Ukrainę,

bo to są wtedy bardzo niebezpieczne, moim zdaniem, mechanizmy. Dlatego stanowczo rekomenduję Komisji nieuwzględnienie żądania zawartego w tej petycji.

Czy ktoś z państwa jeszcze chciałby coś dodać? Pani poseł, proszę zatem o pani rekomendację.

Poseł Anita Kucharska-Dziedzic (Lewica):

Oczywiście się zgadzam, jestem sceptyczna wobec takiej formuły i argumentacji, w ogóle wobec samego żądania zawartego w petycji.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy wobec rekomendacji, by nie uwzględnić żądania zawartego w przedstawionej petycji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo w następnym punkcie przypada mi przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 20 lipca 2000 r. o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych w zakresie ogłaszania tekstu jednolitego Konstytucji oraz aktów normatywnych z mocą ustawy.

Wnoszący petycję wskazuje na rzeczywistą niespójność, ale też nie przedstawia żadnych argumentów w uzasadnieniu, które by dowodziły, że obecny stan pewnej językowej niespójności powoduje problemy prawne, problemy legislacyjne, czy zwłaszcza problemy konstytucyjne.

Również ekspert Biura Analiz Sejmowych w swojej bardzo szczegółowej ekspertyzie, analizie, wskazuje, że propozycje zawarte w petycji zostały oparte na zasadniczo błędnym rozpoznaniu obowiązującego stanu prawnego. Nie znajduje uzasadnienia – jak pisze ekspert – przekonanie autora petycji, że obecny kształt ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych nie pozwala na ogłaszanie tekstów jednolitych Konstytucji i tekstów jednolitych aktów z mocą ustawy czy rozporządzeń prezydenta z mocą ustawy. Jednocześnie problem podniesiony w petycji ujawnia ułomność legislacyjną art. 16 ust. 1 ustawy. Wydaje się, że konsekwencją dystynkcji pojęciowej pomiędzy tekstem jednolitym w Konstytucji oraz tekstem jednolitym ustawy powinno być analogiczne rozróżnienie w art. 16 ust. 1 ustawy. Dostrzeżona przez wnioskodawcę niedoskonałość legislacyjna art. 16 ust. 1 ustawy o ogłaszaniu aktów normatywnych i niektórych innych aktów prawnych powinna jednak poczekać ze względów praktycznych na szerszą rewizję tego aktu. Trudno uznać, by drobna korekta legislacyjna, przyczyniająca się do poszerzenia przejrzystości ustawy, jednak nie mająca znaczenia dla zrekonstruowania stanu normatywnego, stanowiła wystarczający argument na rzecz uruchamiania procesu ustawodawczego.

Podzielałam w pełni tę opinię i dlatego rekomenduję Komisji, by nie uwzględnić żądania zawartego w petycji.

Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos w sprawie tej petycji? Nie słyszę. Czy wobec rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja postanowiła zgodnie z rekomendacją.

W kolejnym punkcie proszę pana posła Grzegorza Wojciechowskiego o przedstawienie petycji w sprawie uchylenia art. 41 ustawy z 20 maja 1971 r. Kodeks wykroczeń.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, petycja wpłynęła na ręce pani marszałek. Treścią tej petycji jest, tak jak powiedział pan przewodniczący, uchylenie art. 41 Kodeksu wykroczeń. Treść tego artykułu brzmi: „W stosunku do sprawcy czynu można poprzestać na zastosowaniu pouczenia, zwróceniu uwagi, ostrzeżeniu lub na zastosowaniu innych środków oddziaływania wychowawczego”.

Pani przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, w dalszej części autor petycji zwraca uwagę, że chodzi mu głównie o jedno wykroczenie, polegające na parkowaniu na miejscach przeznaczonych dla osób niepełnosprawnych. Otóż wykreślenie tego artykułu spowoduje, że oczywiście nie będzie można stosować tych środków w stosunku do osób, które zajmują – co jest oczywiście bardzo naganne – miejsca dla niepełnosprawnych, ale nie będzie można stosować też w stosunku do innych wykroczeń.

Petycja jest złożona w sposób poprawny. Do petycji jest dołączona opinia Biura Analiz Sejmowych.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, wydaje się, że sama treść petycji nie do końca jest zgodna z uzasadnieniem. Otóż jeżeli chcielibyśmy zastosować w stosunku do jednego wykroczenia, powinno być to zrobione w zupełnie inny sposób, wskazany w petycji. Natomiast tutaj wydaje mi się, że to nie zostało przewidziane.

Autor petycji wskazuje, że straż miejska, straż gminna stosuje ten przepis w sposób nagminny. Stosować ten przepis w sposób nagminny można tylko wtedy, kiedy ta straż bardzo dobrze działa i w momencie, kiedy ktoś stawia ten samochód na tym miejscu, ta straż tam jest i zwraca uwagę, udziela upomnienia czy reaguje w jakiś inny sposób. W każdym razie doprowadza do zwolnienia tego miejsca, a przecież o to chodzi. Przecież nie chodzi o to, żeby ktoś dostał duży mandat, tylko żeby to miejsce było wolne. Straż miejska, której zadaniem jest właśnie takie patrolowanie, kontrolowanie i zwracanie uwagi, że coś jest nie tak i należy to poprawić. Wydaje mi się, że z treści nawet tej petycji wynika, że straż miejska działa w sposób poprawny.

Wydaje mi się, panie przewodniczący, że w tym momencie nie powinniśmy uwzględniać treści tej petycji – zresztą w podobnym duchu jest opinia Biura Analiz Sejmowych – z uwagi na to, że trzymając się treści tej petycji doprowadzilibyśmy do pewnego paraliżu działania właśnie przede wszystkim straży gminnej, która zamiast pilnować porządku, zajmowałaby się wypisywaniem mandatów, a przecież wszystkim nam chyba nie o to w tym momencie chodzi.

Moja rekomendacja jest, aby nie uwzględniać petycji w tej formie. Ponieważ gdyby było wskazane, że dotyczy to tylko tego wykroczenia z takich i z takich powodów należałoby się pochylić nad tą petycją w sposób bardziej dokładny. Natomiast tutaj nie widzę możliwości, by w przyszłości zostało spełnione to, czego żąda autor petycji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję panu posłowi. Dokładnie tak rozmawialiśmy przed rozpoczęciem posiedzenia Komisji, ale teraz słuchając prezentacji tej petycji myślę, że może by tę petycję wykorzystać też jako moment, w którym moglibyśmy zapytać ministra infrastruktury, jak funkcjonuje ten system ochrony miejsc parkingowych i na ile te przepisy dzisiaj są stosowane, czyli: ile było interwencji, ile wydano kart parkingowych, jaka jest skala problemu. Oczywiście też jestem przekonany, że pewna elastyczność musi istnieć w systemie, każda sytuacja jest trochę inna. Dawno zostały zdyskredytowane postulaty, by te kary były sztywno określone, by nakładający karę nie miał w ogóle możliwości uwzględnienia okoliczności każdej sytuacji, a każda sytuacja jest trochę inna. Myślę, że wprowadzanie takich usztywnień nie jest racjonalne. Może, nie wiem, wystąpienie do prezesa Rady Ministrów – bo to minister infrastruktury i minister spraw wewnętrznych i administracji – na ile ten system wprowadzony kilka lat temu właśnie jest efektywny i służy temu, żeby osoba, która ma trudności z poruszaniem się mogła zaparkować na takim miejscu zarezerwowanym. Taką bym miał propozycję.

Pan przewodniczący, a potem pan poseł rekomendację.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, petycja została sformułowana na podstawie bardzo subiektywnej oceny, subiektywnego wrażenia autora, do czego ma oczywiście pełne prawo. Muszę powiedzieć, że moje subiektywne odczucia są nieco inne. Myślę, że dziś ten system miejsc parkingowych dla osób z niepełnosprawnościami działa dość dobrze. Znacząco, rzadko mi się zdarza, bardzo rzadko widzę osoby, które zajmują takie miejsca, a jestem człowiekiem dość ruchliwym i w różnych miejscach, przynajmniej w moim mieście, parkuję. Raz mi się zdarzyło interweniować, kiedy ktoś się wpełznął na takie miejsce i tylko raz mi się zdarzyło zobaczyć sytuację, kiedy zabrakło miejsc dla niepełnosprawnych przez ładnych parę lat, od kiedy weszła nowelizacja. Czyli generalnie moje wrażenie jest takie, że system działa.

Przed kilku laty pracowaliśmy z panem przewodniczącym w ramach Komisji Spraw Społecznych właśnie nad nowelizacją ustawy, która znacznie poszerza ilość miejsc specjalnych do parkowania i także zasady przyznawania kart parkingowych. Podobnie jak pan przewodniczący jestem sam ciekaw, jak to dzisiaj działa, po tych, nie wiem,

5–6 latach. Ponieważ to jest też kawałek naszej pracy, która już wtedy przyniosła nam dużo satysfakcji, tak że też popieram wniosek o dezyderat.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa jeszcze? Nie słyszę. Zatem pan poseł Grzegorz Wojciechowski.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo, szanowni państwo, miejsca parkingowe dla osób niepełnosprawnych pozornie służą samym niepełnosprawnym, ale służą w zasadzie całemu społeczeństwu. Dzięki temu te osoby mogą pracować, mogą robić zakupy, mogą po prostu uczestniczyć normalnie w życiu. To nie jest tak, że one są tylko dla... Myślę, że wszyscy odnosimy korzyść z tego, dzięki temu, że te miejsca parkingowe są. Te miejsca parkingowe są w tej chwili bardzo dobrze oznaczone i nie ma problemu, żeby ktoś nie zauważył znaku, który kiedyś był postawiony a przed nim wyrosło drzewo czy coś takiego.

Czyli po tych kilku latach, może faktycznie przy okazji tej petycji, warto nabyć taką wiedzę, która może być ciekawa i posłużyć przy rozpatrywaniu innych petycji. Oczywiście tak. Z tym, że w tej formie, w formie tego żądania trudno w tym momencie znaleźć formułę, którą można by było się posłużyć, ponieważ nieco inne jest żądanie, a zupełnie inne jest uzasadnienie. Tutaj nie ma tej spójności i nie wiem czy mamy działać na podstawie uzasadnienia, czy na podstawie żądania, bo autor petycji tego nie podał.

Zgadzam się z tym, że ta petycja czy odpowiedź na ten dezyderat może być sporą wiedzą dla Komisji rozstrzygającej następane, podobne sprawy. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Myślę, że właśnie to jest dobry moment, żebyśmy o to zapytali. Zwłaszcza, że moje odczucie jest trochę ambiwalentne, nie aż tak pozytywne, jak pan przewodniczący Jacek Świat przedstawił. Myślę, że dużo się poprawiło, bardzo dużo się poprawiło. Warto powiedzieć w tym miejscu, że ogromna w tym zasługa naszego stałego doradcy pana Krzysztofa Patera, który wtedy między innymi bardzo konsekwentnie trwał w przekonaniu, że trzeba te miejsca bardzo wyraźnie oznakowywać, również malując je na niebiesko. O co były różne kontrowersje, ale wiemy z doświadczeń innych krajów, że to jest też forma skutecznej ochrony tego miejsca przed zajęciem przez osobę, która po prostu nawet tego nie zauważy, że jest tam znak.

Poseł Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Szuka się miejsca i kiedy już jest to miejsce, nie zwraca się uwagi gdzieś tam na znaki...

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Tak. Tak więc dzisiaj to już zadziałało i daje efekty. Natomiast bywa, że rozmawiam we Wrocławiu, to straż miejska mówi, że problemem są osoby, które pod pretekstem tego, że przyjechały po osobę niepełnosprawną używają tego emblematu i parkują na tych miejscach. I to jest bardzo trudne do sprawdzenia. Ponieważ trudno sobie wyobrazić, żeby patrol Straży Miejskiej czy Policji czekał, kiedy ta osoba wróci z tą osobą niepełnosprawną, bo jeżeli ona twierdzi, że właśnie przyjechała, bo tu jest gdzieś, nie wiem, w bibliotece, w przychodni, czy w urzędzie osoba niepełnosprawna, po którą przyjechała, to jest oczywiście uprawniona, żeby tam zaparkować. Takich sytuacji jest dużo, zwłaszcza, że na miejscach parkingowych jest coraz trudniej o to wolne miejsce. Dla mnie największą zmartówką jest, jak ktoś mi parkuje tuż przy moich drzwiach i wtedy nie jestem w stanie wsiąść do samochodu. Dlatego te wydzielone miejsca mają ten swój głęboki sens, bo one mają ten obrys umożliwiający mi w miarę swobodne wsiadanie do auta.

Zatem pytajmy prezesa Rady Ministrów by we współpracy z ministrem spraw wewnętrznych i administracji, ministrem infrastruktury przedstawił, jak w praktyce funkcjonuje ten system i ile zdarza się interwencji, jakie są konsekwencje tych interwencji i jakie, być może, z tych doświadczeń płyną wnioski na przyszłość do korekty tego systemu.

Proszę bardzo, jeszcze pan poseł Wojciechowski.

Posel Grzegorz Wojciechowski (PiS):

Jeszcze w tym momencie jedna rzecz mi właśnie przyszła do głowy – kwestie tych pouczeń, upomnień ze strony Straży Miejskiej, warto byłoby się zapytać, czy takie pouczenie jest gdzieś odnotowane. Dlatego, że jeżeli było jedno, drugie, trzecie pouczenie i jest nieskuteczne, żeby też ten funkcjonariusz, który udziela tego pouczenia, miał świadomość, że ta osoba już ileś razy została pouczona. Ponieważ może być takie zjawisko, że ktoś wykorzystuje „pewną” pobłażliwość funkcjonariuszy – a może go nie będzie, to mi się uda, a jak będzie, to odjadę i tyle. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Zatem rekomendacja, byśmy w sprawie systemu ochrony tych miejsc parkingowych, rezerwowanych dla osób niepełnosprawnych i w kontekście tego postulatu zawartego w petycji, a więc pewnej pobłażliwości dla naruszających tę ochronę, wystąpili z dezyderatem do prezesa Rady Ministrów, by wspólnie z ministrami, którzy są za ten obszar odpowiedzialni, czyli ministrem spraw wewnętrznych, ministrem infrastruktury, ale też pewnie ministrem pełnomocnikiem Rządu do Spraw Osób Niepełnosprawnych, przedstawili ocenę obecnego stanu i aktualne wnioski na przyszłość. Czy wobec takiej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja przyjęła taką decyzję.

Przechodzimy do ostatniego punktu. Bardzo proszę panią przewodniczącą Izabelę Katarzynę Mrzygłocką o przedstawienie petycji w sprawie zmiany ustawy z 13 kwietnia 2007 r. o Państwowej Inspekcji Pracy w zakresie wprowadzenia systemu zadaniowego czasu pracy inspektorów pracy.

Posel Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Panie przewodniczący, petycja została wniesiona przez osobę prawną, a jej przedmiotem jest podjęcie inicjatywy ustawodawczej, mającej na celu znowelizowanie ustawy o Państwowej Inspekcji Pracy. Proponuje się, aby po art. 58 dodać art. 58a w brzmieniu: „Na pisemny wniosek inspektora pracy zatrudnionego na stanowisku określonym w art. 38 ust. 2, wykonuje on pracę w systemie zadaniowego czasu pracy” – i w takim przypadku art. 140 oraz art. 149 § 2 Kodeksu pracy stosuje się odpowiednio.

Petycja mieści się w zakresie zadań i kompetencji Sejmu i dotyczy regulacji czasu pracy inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy. W uzasadnieniu petycji stwierdzono, że aktualnie obowiązujące przepisy nie dają możliwości wykonywania pracy przez inspektorów pracy w systemie zadaniowego czasu pracy pomimo tego, że zarówno rodzaj pracy, jak i jej organizacja, a także miejsca wykonywania pracy spełniają kryteria systemu zadaniowego. W uzasadnieniu petycji zwrócono także uwagę, że inspektorzy pracy realizują swoje ustawowe zadania co do zasady na terenie określonym przez właściwość terytorialną okręgowego inspektoratu pracy. Skuteczność ich działania jest związana z tym, że nie zawsze jest możliwe wcześniejsze zaplanowanie miejsca i czasu kontroli, także poza godzinami pracy okręgowych inspektoratów pracy.

Zawarta w petycji argumentacja wskazuje, wydaje się, na rzeczywiste problemy w pracy inspektorów Państwowej Inspekcji Pracy. Jednak nie wydaje się, że zaproponowane rozwiązania mogą bezpośrednio posłużyć do rozwiązania tych problemów. Przyznanie takiego dużego znaczenia wnioskowi inspektora, z pominięciem uprawnień przełożonych i pracodawcy, mogłoby prowadzić do innych skutków niż założone i trudności z zastosowaniem tego zaproponowanego przepisu.

Autorzy petycji wskazują jednak, że proponowana zmiana służyłaby zarówno interesom prywatnym inspektorów, jak i interesowi publicznemu, poprawiając efektywność kontroli. Należy tutaj jednak bardzo precyzyjnie rozważyć, czy szczegółowe rozwiązanie zaproponowane w petycji jest optymalne w zakresie procedury ustanowienia zadaniowego czasu pracy, podmiotu podejmującego decyzję oraz sposobu ustalania norm pracy przyjmowanych przy wykonywaniu pracy w systemie zadaniowego czasu pracy. Musimy tutaj cały czas mieć na względzie, że inspektorzy Państwowej Inspekcji Pracy i Inspekcja Pracy, to jest jednak urząd i to trzeba mieć cały czas na względzie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję, pani przewodniczącej. Jest pani Małgorzata Dziemińska, zastępca głównego inspektora pracy, bardzo proszę o pani stanowisko.

Zastępca głównego inspektora pracy Małgorzata Dziemińska:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo, w imieniu głównego inspektora pracy pani Katarzyny Łażewskiej-Hrycko przedstawię nasze stanowisko. Pozwolicie państwo, że odczytam nasze stanowisko.

Przedstawiona w petycji propozycja zmierza do wprowadzenia możliwości stosowania na wniosek inspektora pracy systemu zadaniowego czasu pracy. Propozycja ta dotychczas zgłoszona przez Stowarzyszenie Inspektorów Pracy Rzeczypospolitej Polskiej nie była przedstawiona kierownictwu Państwowej Inspekcji Pracy. Jesteśmy w związku z tym zaskoczeni. Nie toczyły się żadne rozmowy merytoryczne na jej temat w urzędzie. Jesteśmy zaskoczeni zarówno samym pomysłem wprowadzenia zadaniowego czasu pracy, jak i faktem skierowania formalnej petycji, chociażby bez próby przeprowadzenia takiej dyskusji merytorycznej uzgodnień wewnętrznych.

Co do samej petycji, podkreślenia wymaga, że nie przedstawia ona dostatecznych argumentów, które by mogły powodować wprowadzenie zadaniowego systemu czasu pracy w Państwowej Inspekcji Pracy. Wnioskodawca powołuje się przede wszystkim na możliwość częstszego prowadzenia kontroli przez inspektorów pracy poza standardowymi godzinami funkcjonowania urzędu. Drugi z argumentów – odbiurokratyzowanie procesu kontroli.

W obecnej sytuacji kontrole inspektorów pracy poza godzinami są prowadzone z powodzeniem w ramach podstawowego systemu czasu pracy. W naszej ocenie nie stanowi to problemu i korzystanie z podstawowego systemu czasu pracy jest wystarczające do skutecznego i pełnego wykorzystywania naszych zasobów zarówno kadrowych, jak i oczywiście możliwości kontrolowania pracodawców.

Nie bez znaczenia pozostaje też fakt, że pracownicy szeroko pojętej administracji publicznej praktycznie wcale nie świadczą pracy w tym systemie czasu pracy, czyli zadaniowym systemie czasu pracy. Są wyjątki oczywiście, dotyczy to prokuratorów, sędziów, referendarzy sądowych, a także nauczycieli akademickich. Jednak charakter pracy tych grup jest zupełnie odmienny od charakteru pracy inspektora pracy. Obecnie zadaniowy system czasu pracy jest uregulowany w Kodeksie pracy w art. 140, zgodnie z którym pracodawca po porozumieniu z pracownikiem ma obowiązek ustalenia czasu niezbędnego do wykonywania powierzonych zadań, uwzględniającego normę i wymiar czasu pracy. Zatem jednym z elementów zadaniowego czasu pracy jest określenie pracownikom konkretnych zadań, które powinien wykonywać w normatywnym czasie pracy. Czyli 8 godzin dziennie i 40 tygodniowo, przeciętnie tygodniowo.

Biorąc pod uwagę specyfikę pracy inspektorów, czyli pracowników wykonujących czynności kontrolne, a także różnorodność wykonywanych przez nich czynności w praktyce uniemożliwia tak naprawdę odgórne ustalenie czasu, czyli uśrednienie czasu prowadzenia kontroli do wykonywania tych zadań. Zatem każda kontrola tak naprawdę jest inna. Zakres i czas jej trwania uwarunkowany jest stanem faktycznym, który tak naprawdę jest ustalany w trakcie pierwszych działań kontrolnych. Niejednokrotnie katalog czynności podejmowanych przez inspektorów pracy zmienia się w trakcie kontroli, np. to wynika z wniosków związków zawodowych, wtedy kontrole są rozszerzane. Tym samym nie da się określić tak naprawdę średniego czasu trwania jednej kontroli. W związku z tym byłby duży kłopot ustalania zadań w odniesieniu do czasu trwania kontroli.

Podobne problemy dotyczyłyby również innych zadań realizowanych przez inspektorów pracy. W tym dotyczy to określenia czasu na wykonywanie działalności prewencyjnej czy promocyjnej, to jest kolejna gałąź naszych działań, czy też badania przyczyn i okoliczności wypadków przy pracy. Nie da się zaplanować ilości kontroli związanych z wydarzaniem się wypadków przy pracy.

Wprowadzenie przedmiotowego rozwiązania w Państwowej Inspekcji Pracy mogłyby również utrudniać sprawowanie kierownictwa nad podległymi pracownikami. Zada-

niowy system czasu pracy charakteryzuje się bowiem brakiem bezpośredniego nadzoru ze strony pracodawcy, co również przemawia na rzecz niedopuszczalności stosowania tego systemu czasu pracy względem inspektorów pracy. System ten nie służy również zabezpieczeniu interesów osób trzecich, a pośrednio także interesu publicznego. Doprowadzi bowiem do dezorganizacji funkcjonowania urzędu. Praca inspektorów przestałaby być ściśle powiązana z godzinami pracy urzędu, przez co przestaliby być dostępni zarówno dla petentów, jak i przedstawiciele podmiotów kontrolowanych, a także związków zawodowych.

Niezależnie od powyższego brzmienie zaproponowanego przepisu też jest dla nas nie do końca jasne. Z jednej strony, po pierwsze, przepisy Kodeksu pracy w obecnej sytuacji nie uzależniają stosowania zadaniowego systemu czasu pracy od wniosku pracownika – oczywiście to jest obecna regulacja Kodeksu pracy. Po drugie, wątpliwości budzi też, czy dla zastosowania tego systemu w odniesieniu do pracowników Państwowej Inspekcji Pracy wystarczający byłby tylko sam wniosek inspektora, który w obecnej treści ma, w naszym odczuciu, charakter obligatoryjny. Czy też konieczna byłaby wymagana przepisami Prawa pracy ocena przesłanek ujętych w art. 140 Kodeksu pracy?

W naszej ocenie uzależnienie możliwości wprowadzenia tego systemu od indywidualnego wniosku inspektora należałoby ocenić jako sprzeczne z rozwiązaniami Kodeksu pracy. Ponadto takie rozwiązanie różnicowałoby sytuację inspektorów pracy w zakresie zarówno czasu pracy, jego rozliczania, a także oceny świadczonej pracy.

Uwzględniając powyższe, pracodawca Państwowa Inspekcja Pracy jest przeciwna wprowadzeniu rozwiązania, które pozwalałoby pracownikom wykonującym czynności kontrolne na pracę w systemie zadaniowego systemu czasu pracy. Bowiem nie wydaje się, aby zaproponowane w petycji zobowiązanie przyczyniło się do rozwiązania problemów w niej wskazanych. Bardzo dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Czy ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Pan przewodniczący Jacek Świat, proszę.

Poseł Jacek Świat (PiS):

Szanowni państwo, mamy do czynienia z sytuacją raczej nietypową, kiedy właściwie dostaliśmy odpowiedź na dezyderat, zanim ten dezyderat został napisany. Odpowiedź – ta wypowiedź pani dyrektor jest bardzo wyczerpująca, wnikliwa i też potwierdza również wątpliwości prawne, które zgłasza ekspert BAS-u. Dziękuję za tę odpowiedź. Oczywiście jeżeli pani wnioskodawczyni zechce wnieść o dezyderat, to nie będę protestował. Chcielibyśmy może tę wypowiedź dostać na piśmie, ale sądzę, że merytorycznie to już nic nowego się nie dowiemy. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję. Myślę, że możemy się dowiedzieć, bo rozumiem, że pani też przedstawiła stanowisko bez możliwości konsultacji z wnioskodawcami. Wskazywała pani, że państwo jesteście zaskoczeni tymi postulatami, bo one wcześniej nie wpływały. Myślę, że dobrze by było skontaktować się ze Stowarzyszeniem Inspektorów Pracy RP, spróbować doprecyzować, przedstawić państwa argumenty, które pani teraz nam przedstawia, i myślę poszukać, na ile istnieje możliwość wypracowania jakiegoś porozumienia, a na ile stanowiska pozostają rozbieżne.

Niedawno mieliśmy petycję dotyczącą dodatkowych urlopów i Komisja uznała, że to jest wyjątkowy status Państwowej Inspekcji Pracy. Państwowa Inspekcja Pracy podlega marszałkowi Sejmu. Z jednej strony wiemy, jak ważną pełni rolę, a z drugiej strony mamy poczucie słabości, które utrudnia realizację tych trudnych zadań. Czyli szukamy też takiego elastycznego systemu, który będzie umożliwiał w tych bardzo szybko zmieniających się warunkach rynku pracy jednak jak najefektywniejsze funkcjonowanie Inspekcji Pracy. Wydaje mi się, że warto tego tematu nie zamykać na tej dzisiejszej wymianie argumentów.

Jeżeli nie widzę innych zgłoszeń, to proszę panią przewodniczącą Mrzygłocką.

Posel Izabela Katarzyna Mrzygłocka (KO):

Dziękuję bardzo. Pan przewodniczący czyta w moich myślach, więc nie będę już się powtarzać. Natomiast wnioskuję o wystosowanie dezyderatu do głównego inspektora pracy i o analizę tego postulatu, bardzo dogłębną analizę z przedstawieniem wszystkich wad i zalet, a także potencjalnych zagrożeń. O tym też mówi nasz stały doradca, że dobrze by było, gdybyśmy to wszystko otrzymali. Na pewno też te konsultacje ze stowarzyszeniem byłyby tutaj bardzo wskazane. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Sławomir Jan Piechota (KO):

Dziękuję bardzo. Zatem jest rekomendacja, byśmy wystąpili z dezyderatem do głównego inspektora pracy. Czy wobec tej rekomendacji są uwagi? Nie słyszę. Zatem stwierdzam, iż Komisja podjęła taką decyzję.

Szanowni państwo, na tym wyczerpaliśmy porządek tego posiedzenia. Dziękuję wszystkim za udział. Przypominam, iż o godz. 14:30 mamy kolejne posiedzenie naszej Komisji. Zamykam to posiedzenie Komisji.